

LUST JE NOG PEULTJES

Klucht in drie bedrijven

door

HUB FOBER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LUST JE NOG PEULTJES** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2010 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Edward - naarstig naar een mannelijke opvolger zoekende eigenaar van Bloembollenbedrijf De Vries en Co

Luciel - schoonzus, maar ook vroegere geliefde, van de daarna altijd vrijgezel gebleven Edward, en inmiddels ontdekt hebbend, dat de tijd niet álle wonden heelt

Sandra - haar dochter, die in mannenkleden de rol van gedoodverfde troonopvolger moet spelen

Felix - niet alleen de rechterhand van Edward, maar ook een goed oog hebbend voor de anatomische verschillen tussen de seksen

Peter - bedrijfsleider en, evenals Felix, een van de pijlers die De vries en Co schraagt

Marleen - zijn verloofde, tevens huisfactotum, die voor alle zich voordoende gebeurtenissen wel een passende opmerking heeft

Greet - kantinejuffrouw van bedenkelijk allooi, met alle geweld pogend aan een man te komen

Bertje - niet gebukt gaand onder een overdaad aan verstandelijke vermogens, maar wel in staat in zijn levensonderhoud te voorzien met slechts één pond peultjes

DECOR:

Het verhaal speelt in een kantoorruimte, er zijn geen tussentijdse decorveranderingen nodig en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de korte kant links voren deur naar het kantoor van Sandra. Links achter deur naar behuizing van Luciel. In de korte kant rechts voren deur naar appartement c.q. bureau van Edward. Rechts achter deur naar appartement van Felix. (in de tekst wordt het benutten van deze deuren echter altijd aangeduid met op c.q. af in zijn of haar "kamer"). In de brede achterwand, overwegend links, open doorgang, die alleen van rechts wordt benut. Het optreden van de andere vier actrices en acteurs is altijd via deze doorgang. Tussen deuren links een spiegel van ongeveer veertig centimeter hoogte. Tussen deuren rechts een kast ter opberging van ordners. Achteraan,

overwegend rechts, een bureau, al dan niet schuin geplaatst, met daarop een telefoon en allerlei andere spullen die men daarop doorgaans pleegt aan te treffen. Achter bureau een bijpassende stoel. Overwegend links op de voorgrond een zithoek, bestaande uit een tafeltje met drie zitmeubels. Of achter het bureau nog een opbergkast geplaatst wordt, is afhankelijk van de beschikbare ruimte. En hetzelfde geldt ook voor een plant of iets anders, hier of daar. Als er maar genoeg vrije speelruimte blijft.

Kledingadvies en andere toelichting

Sandra is gekleed als man en dat kan naar eigen inzicht, afhankelijk van haar lichaamsbouw en voorkomen; in de tekst is ervan uitgegaan dat ze o.a. een ruim vallend vest draagt, maar dat mag ook gerust iets anders zijn; vereist is echter vooral, dat ze een opbollende pet draagt, waaronder haar lange haren verborgen zitten; als ze die niet van zichzelf heeft, kan met 'n pruik of haarstukje gewerkt worden; mogelijk dat ook haar boezem weggewerkt c.q. ingesnoerd moet worden.

Greet kan als kantinejuffrouw gekleed gaan naar eigen goeddunken, als ze er maar voor zorgt, dat ze in haar laatste optreden in het tweede bedrijf anders uitziet dan in haar optreden daarvoor, zodat Bertjes vergissing in elk geval acceptabel is. *(een schortje met ferme strik van achter zou al voldoende zijn)*

Edward zit, als hoofd van het bedrijf, perfect in de kleren.

Peter kan, in zijn functie van bedrijfsleider, eventueel een stofjas dragen.

Bertje, van ondefinieerbare leeftijd, loopt niet, maar schuifelt-sloft steeds met kleine pasjes en is gekleed als 'n soort vagebond; heeft altijd een soort broodmandje of iets dergelijks bij zich, gevuld met peultjes.

EERSTE BEDRIJF

Felix zit achter bureau, bezig, Greet staat gebukt naast hem, met ellebogen op het bureau.

FELIX: *(korzelig)* Greet, hou nu eens op met dat gedoe. Ik moet werken, dat zie je toch!

GREET: Werken, werken, altijd maar werken! Je moet ook eens aan onze toekomst denken!

FELIX: *(onthutst)* "Onze" toekomst?

GREET: Niet dan? Wij zouden met ons tweeën best wel een acceptabel paar vormen, en... *(telefoon gaat over)*

FELIX: *(neemt op)* Bloembollen De Vries en Co, met Verhoef... Dat weet ik wel zeker, meneer Meier. Momentje, ik zal eens even kijken... *(bladert even in papieren)* Ah, hier heb ik 't al. En ja hoor, uw bestelling ging hier vanmorgen de deur uit en kan elk moment bij u afgeleverd worden ... Precies, meneer Meier, van beide zes dozijn, maakt samen twaalf... Pardon meneer Meier, geen honderdvierenzestig, maar honderdvieren-veertig, want ziet u, bij ons gaan er nog altijd twaalf in 'n dozijn ... Geeft niet, meneer Meier, graag gedaan, en nog 'n prettige dag verder. *(legt op, mopperend)* De kleinste afnemers hebben altijd de meeste kapsones. En tellen kan de krentenkakker ook niet.

GREET: *(inmiddels op open ruimte links van het bureau)* Zoals gezegd, wij zouden met ons tweeën best een knap stel vormen. En als de baas jou binnenkort tot zijn opvolger gaat benoemen, hoeven we ons op financieel gebied al helemaal geen zorgen te maken.

FELIX: *(ongeduldig)* Greet, aan die ene keer dat wij, een eeuwigheid geleden, en bij gebrek aan beter gezelschap, in de Hijgende geitenbok toevallig eens samen een borrel hebben gedronken, kun je toch zeker geen consequenties verbinden!

GREET: Ik kan me anders nog goed herinneren...

MARLEEN: *(opkomend sarcastisch)* Mevrouw de kantinebeheerster, in die tent van jou heerst een leven als 'n oordeel en staan ze allemaal te brullen om hun koffie!

GREET: Mens, zie je niet dat ik druk bezig ben? Dat ze maar even geduld hebben. Dat moet ik zo vaak!

MARLEEN: Ik zeg maar altijd zo: als er geduld gevraagd wordt, *(met opgeheven vinger)* wil dat doorgaans zeggen, dat men moet wachten. *(af)*

GREET: *(meer in zichzelf)* Eigenwijze bemoeial! Ga toch op het dak zitten met je slap gewauwel! *(achter Felix, armen om z'n nek)* En stel

je nu eens voor, beste jongen, dat we dan ook nog zo'n drie vier koters hebben en samen een knus gezinnetje...

FELIX: (*werpt haar armen van zich af*) Greet, laat me alsjeblieft met rust! Ik ben nog lang niet toe aan dat soort dingen! En al helemaal niet met jou!

GREET: (*af, vol zelfvertrouwen*) Afwachten vriend. Als je maar eenmaal m'n goede kwaliteiten ontdekt hebt, komt de rest wel vanzelf!

FELIX: (*in zichzelf*) Ja, aan m'n hoela! Ik hoef van jou niets te ontdekken!

EDWARD: (*op uit zijn kamer, heeft even de pas ingehouden en Greet nog net zien vertrekken*) Wel wel Felix, heb jij soms iets met juffrouw Steenbeek?

FELIX: (*ontzet*) Ik? Met die iets hebben? Meneer Edward, wat denkt u wel van me? Toch niet met dát mormel! De hemel beware me! Die is nog gevaarlijker dan 'n fles wonderolie op het oorlogspad!

EDWARD: Och, in de kantine doet ze het anders wel goed hoor. Vanuit die richting komen in elk geval geen klachten.

FELIX: (*laatdunkend, meer in zichzelf*) Nee, dat zal wel. Tussen een bende manskerels is ze altijd op haar best. (*weer opgewekt*) Maar eh, weer problemen met de computer, meneer Edward?

EDWARD: Nee jongen, daarmee niet, maar wel op een heel ander terrein.

FELIX: Nou, dan zegt u het maar.

EDWARD: (*op zitje doelend*) Kom, laten we er dan eerst eens even samen bij gaan zitten. (*plaatsnemend*) Weet je, kerel, wat ik je nu moet vertellen valt me echt niet mee.

FELIX: Och kom, meneer Edward, zo'n vaart zal het niet lopen denk ik. (*grinnikend*) Het kan niet heter dan branden.

EDWARD: Luister, ik heb je wel eens verteld, dat mijn broer enige tijd geleden in Australië overleden is en ook, dat ik al jaren regelmatig met mijn schoonzus Luciel gecorrespondeerd heb.

FELIX: Ja ja, u hébt het er wel eens over gehad. (*meesmuilend*) En ook nog wel meer dan eens.

EDWARD: (*wil daar vlug vanaf*) Ja ja, goed goed. Maar eh, op een gegeven moment heeft zij, wetend dat ik hier als vrijgezel ook maar in m'n eentje zit te koekeloeren, voorgesteld naar Nederland terug te komen, om hier samen met mij een eh, om het zomaar eens te zeggen, een geregelde huishouding te gaan vormen.

FELIX: Dat is me bekend. U hebt daarvoor immers extra die nieuwe woning laten bouwen.

EDWARD: Precies. Maar de laatste tijd is het een en ander wel in een stroomversnelling gekomen. En eh, om het maar ronduit te zeggen:

ik heb voorheen 'n mailtje van d'r gehad met de boodschap, dat ze op Schiphol geland was en op het punt stond in een taxi te stappen. Met andere woorden: we kunnen haar nu elk moment hier verwachten.

FELIX: Oké, meneer Edward, maar dat kan toch zeker voor niemand ook maar het geringste probleem zijn?

EDWARD: En dat is het helaas wel! (*gekweld*) Jongen, ik had je dit al veel en veel eerder moeten vertellen, maar ik kon er gewoon de moed niet voor opbrengen. Want weet je, ze brengt ook haar zoon mee!

FELIX: Ja?

EDWARD: Wat ja? Begrijp je het dan niet?

FELIX: Eerlijk gezegd: nee.

EDWARD: Felix, ik heb je toch altijd beloofd dat jij mijn opvolger zou worden.

FELIX: Ja, dat is waar.

EDWARD: Maar nu brengt zij iemand van m'n eigen bloed mee, (*smekend*) en je weet toch: bloed kruipt waar het niet gaan kan!

FELIX: (*onthutst*) Ach zo! Ja, dat werpt inderdaad een heel ander licht op de zaak. (*peinzend*) Nou ja, ik kan er wel in komen. Eigen bloed gaat natuurlijk voor, dat is nu eenmaal zo... Niettemin, het blijft jammer, want ik heb het hier altijd reuze naar m'n zin gehad... (*triest*) Maar goed, dan zal ik het veld moeten ruimen. Niets aan te doen.

EDWARD: (*ontzet*) Jij het veld ruimen? O nee jongen, dat kun je me niet aandoen! Na al die jaren! Jij bent altijd mijn rechterhand geweest en mijn opvolger zal je net zo hard nodig hebben. Dat weet ik wel zeker!

FELIX: Best mogelijk, meneer Edward, maar twee kapiteins op één schip, dat weet uzelf ook wel: zoiets gaat zelden goed.

EDWARD: Twee kapiteins! Maar jongen toch, geen sprake van! Jij zult hier altijd nummer een blijven! Mede dankzij jou is Bloembollen De Vries en Co een naam geworden tot ver buiten onze landsgrenzen! (*smekend*) Felix, als je blijft benoem ik je met ingang van vandaag tot adjunct-directeur! (*smekend*) Alsjeblieft, zeg ja jongen, zeg ja!

FELIX: Tja, als u er zo over denkt... Ik zou natuurlijk heel graag blijven. Ik heb me hier altijd in m'n element gevoeld, dat weet u.

EDWARD: (*staan beiden op, geeft Felix 'n hand*) Dat is dan afgesproken. En heel heel erg bedankt voor je begrip.

FELIX: (*terug achter bureau*) Ja ja, meneer Edward, het is al goed. Er zijn wel ergere dingen in het leven.

EDWARD: (*terug naar kamer*) Zeker jongen, zeker. Maar de wijze waarop jij dit opneemt is toch wel een enorme opluchting voor me. (*nog bij de deur*) Maar ik wist wel dat ik op je kon rekenen. En sowieso

krijg je per direct een flinke loonsverhoging, dat is vanzelfsprekend.
(af)

GREET: (*wilde net opkomen, heeft dit laatste gehoord*) Toe maar, toe maar, een flinke loonsverhoging. Het kan weer niet op. En waaraan heb je dat zo opeens te danken?

FELIX: Aha, hebben we weer staan afluisteren?

GREET: Helemaal niet, ik hoorde het toevallig.

FELIX: Ja, dat zal wel.

GREET: Niettemin, wat stelt zo'n loonsverhoging onder deze omstandigheden nog voor? Ik bedoel, als jij het roer hier binnenkort overneemt, bepaal je toch zeker zelf je salaris, of niet soms?

FELIX: Welja, wat kan het ons schelen.

GREET: (*doordravend*) O lieverd, en dan zullen wij, als de heer en mevrouw Verhoef, de zaak hier met ons tweeën gaan runnen!

FELIX: Mens, hou nu eindelijk eens op met dat gedaas! Voor wat jij wilt zul je bij iemand anders moeten aankloppen.

GREET: Hoezo?

FELIX: Omdat meneer De Vries een andere "runner" op het oog heeft.

GREET: (*ongelovig*) Een andere?

FELIX: Precies. En die kan hier elk moment komen opdagen.

GREET: (*onthutst*) Maar dat is toch niet waar zeker? En dat, terwijl hij jou altijd tegenover iedereen hier als zijn opvolger... (*telefoon gaat over*)

FELIX: (*neemt op*) Bloembollen De Vries en Co, met Verhoef... zoals gewoonlijk in deze tijd van het jaar, meneer Kramer. Het staat al genoteerd... Zeker, dat moet mogelijk zijn. Ik zal het meteen even met meneer De Vries bespreken, en dan vraag ik hem u even terug te willen bellen... Graag gedaan, meneer Kramer, en tot wederhoren.
(*legt op, meteen richting kamer Edward*)

GREET: (*vlug achter hem aan, grijpt z'n arm*) Zeg jij, weet je soms ook of die nieuwe getrouwd is?

FELIX: Verdomme, Greet, vraag 't hem zelf! En blijf alsjeblieft met je tengels van me af! (af)

GREET: (*peinzend in zichzelf*) Als die onbeschofte dwarsligger toch uitgerangeerd wordt, kan ik het beter bij z'n opvolger...

PETER: (*in doorgang, nog achter zich sprekend*) Staat dat dan niet op de vrachtbrief? Ach man, dat kan toch niet! (*weer af*) Dan moet je eerst eens...

GREET: (*naar doorgang, Peter even nakijkend, weer terug*) Maar dat is ook nog een acceptabele kandidaat. (*peinzend*) Bedrijfsleiders hebben doorgaans best wel een behoorlijk salaris, o ja. En het is altijd goed een paar ijzers in het vuur te hebben. (*Peter weer op, zoekt iets*)

op het bureau, heeft Greet niet opgemerkt. Greet tot dichtbij hem)
Hallo meneer Ouwerkerk. *(Peter schrikt licht)* Zoals steeds druk in de weer?

PETER: *(droog)* Men doet wat men kan, nietwaar?

GREET: Zeker, zeker. En eh, u mag gerust Greet tegen me zeggen hoor, want ik heb er ook geen moeite mee jou Peter te noemen.

PETER: *(blijft bezig, droog)* Aha, goed dat ik 't weet.

GREET: We kennen elkaar immers al zolang, zeg nou zelf.

PETER: *(blijft bezig, droog)* Ik heb het niet zo op de kalender bijgehouden.

GREET: Alleen jammer dat wij nog nooit op een meer intiemere wijze met elkaar kennis hebben gemaakt.

PETER: *(blijft bezig)* Aha.

GREET: Maar dat komt vooral ook doordat die Verhoef steeds achter me aan zat. Maar nu die hier toch z'n langste tijd gehad heeft, zal ik gelukkig wel van 'm verlost zijn.

PETER: *(verder bezig)* Goh, moet je nagaan.

GREET: *(zich zijdelings tegen hem aan drukkend)* Maar de schade kunnen we binnen de kortste keren inhalen nietwaar? *(ziet Felix uit kamer Edward komen, vlug af)* We hebben het er binnenkort nog wel eens over. Bye-bye darling.

FELIX: Was die wandelende nachtmerrie er nóg steeds? Die moesten ze naar de Noordpool sturen, tussen de ijsberen. Om af te koelen.

PETER: Ook mijn idee. Maar dan loop je wel kans de dierenbescherming op je nek te krijgen.

FELIX: En als Marleen ooit ontdekt, dat die hete bliksem ook achter jou aan zit, zul je iets gaan meemaken!

PETER: Maak je daar maar geen zorgen over, makker. Ik zal me die gleufgladiool heus wel van het lijf houden. Maar zeg, dat galgenaas zinspeelde erop, dat jij hier je congé zou krijgen. Dat is toch niet waar zeker?

FELIX: Ach wat, laat haar maar in die waan. Ik zal 't je straks wel uitleggen.

PETER: Gelukkig. Ik dacht ook al. *(af)* Maar zeg, ik neem de papieren van die zending naar Milaan even mee. Breng ze straks wel weer terug. *(achter bühne)* Zeker mevrouw, loopt u daar maar gewoon naar binnen.

LUCIEL: *(opkomend)* Neemt u mij niet kwalijk, maar die meneer zei, dat ik hier zomaar...

FELIX: *(achter bureau uit)* Zeker mevrouw, zegt u maar waarmee we u van dienst kunnen zijn.

LUCIEL: Ja eh, als ik me even mag voorstellen, mevrouw De Vries,

Luciel De Vries.

FELIX: *(verheugd)* Oh, de schoonzus van meneer Edward dus? *(al op weg)* Ik zal hem meteen waarschuwen. Hij verwacht u al. Ogenblikje. *(af in kamer Edward)*

BERTJE: *(op met mandje peultjes)* Zeg maatje, zou ik je soms van dienst kunnen zijn met een pondje peultjes.

LUCIEL: Maatje? Pardon meneer, ik ben toch zeker geen haring!

BERTJE: Nee maatje, geen haring. Bertje heeft alleen maar peultjes in de aanbieding. Vers geplukt. En het is voor een goed doel, maatje.

LUCIEL: *(verwonderd)* En wat moet zoiets dan kosten, beste man?

BERTJE: Alles is goed, maatje, als het maar twee euro is.

LUCIEL: Eén pond peultjes voor twee euro. Dat is echt niet veel.

BERTJE: Voor dat geld krijg je ze nergens, maatje.

LUCIEL: Dat geloof ik best. Vooruit, dan doe maar. *(haalt geld tevoorschijn, geeft twee euro)* Alsjeblieft.

FELIX: *(op dat moment weer op)* Allee Bertje, pak je biezen! Je mag de mensen niet lastig vallen, dat weet je toch!

BERTJE: *(af, met nog steeds gevuld mandje)* Jaja, ik ben al weg, maatje. Bertje heeft het veel te druk om lang te blijven.

FELIX: Neemt u me niet kwalijk, mevrouw De Vries. Bertje is maar een arme drommel en gaat niet gebukt onder een overmaat aan verstandelijke vermogens, dat zult u wel gemerkt hebben. Maar dankzij de welwillendheid van meneer Edward mag hij hier overal vrijelijk in en uitlopen.

LUCIEL: *(beduusd)* Peultjes heeft hij me verkocht, maar ze ook weer meegenomen.

FELIX: *(grinnikend)* Typisch Bertje.

LUCIEL: Vers geplukt, zei hij. En het was voor 'n goed doel.

FELIX: *(grinnikend)* Vers geplukt zijn ze inderdaad, mevrouw, maar vraag niet wanneer. En dat goede doel is hijzelf.

LUCIEL: Maar het is geen geld. Een pond peultjes voor twee euro krijg je nergens.

FELIX: *(grinnikend)* En dus ook niet bij Bertje, zoals u nu gemerkt hebt. Sorry hoor. Maar eh, meneer komt er zo aan, mevrouw. Hij had net Zweden aan de lijn en... *(Edward op)* Ha, daar is hij al. *(Felix weer achter bureau)*

EDWARD: Luciel!!!! *(meer dan gewone omhelzing, daarna haar van zich af houdend)* De jaren hebben niet de minste invloed op je gehad! Je ziet er nog net zo stralend uit als vroeger! En het is toch alweer eeuwen geleden, dat we elkaar voor het laatst gezien hebben! *(weer omhelzing, meer dan gewoon)* Het lijkt wel of de tijd heeft stilgestaan!

LUCIEL: *(vrolijk)* Was het maar waar! Niettemin, jij mag jezelf ook nog

best laten zien hoor!

EDWARD: (*nemen plaats aan het tafeltje*) Kan best, maar ik weet inmiddels dat de tijd een gemene dief is. De jaren steelt hij, maar de herinneringen laat hij je houden.

LUCIEL: (*weemoedig*) Dat is maar al te waar. Anderzijds, mooie herinneringen hebben ook de eigenschap, dat je er in moeilijke tijden op kunt teren.

EDWARD: (*dof*) Ik weet waar je op doelt. Ik heb het immers zien aankomen. Mijn broer was nu eenmaal een regelrechte losbol. En als jij hem indertijd niet naar Australië was nagereisd, zou je nu geen weduwe zijn en had je bij mij een heel ander leven gehad.

LUCIEL: Ik was jong en de grote wereld lokte. Maar wat heeft het voor nut daar nu nog bij stil te staan. Je weet toch, gedane zaken nemen geen keer, Eddie.

EDWARD: Eddie? (*weemoedig*) Hoe lang is het geleden dat iemand mij zo genoemd heeft.

LUCIEL: (*bezwerend*) Alsjeblieft Eddie!

EDWARD: Ja ja, het is al goed, het is al goed. Maar zeg eens, je zoon, waar blijft die eigenlijk?

LUCIEL: Die is met de chauffeur de spullen aan het uitladen. We hebben nogal wat meegebracht, weet je. We moeten hier immers helemaal opnieuw beginnen.

EDWARD: Ik verheug me er al op kennis met 'm te maken. Maar verdorie zeg, ik heb je nog niet eens 'n kop koffie aangeboden!

LUCIEL: O ja, een lekker bakje zou ik best wel lusten.

EDWARD: Felix, wil jij Marleen even... Maar nee, wacht, kom eerst eens kennismaken met mijn schoonzus, jongen.

FELIX: (*komt eraan, handen geven*) Felix Verhoef. Hartstikke fijn kennis met u te maken, mevrouw. Ik heb al zoveel over u gehoord.

LUCIEL: (*vrolijk*) En wie ik ben zult u nu ondertussen wel weten.

EDWARD: (*hand om schouder Felix*) Dit is mijn beste man, Luciel. En nu hoop ik maar één ding en dat is: dat hij en die zoon van jou het goed met elkaar kunnen vinden.

LUCIEL: Dat zal echt geen probleem zijn Eddie, want Sander is heel erg meegaand.

EDWARD: Ha, dat is een pak van m'n hart!

FELIX: Eh, neemt u me niet kwalijk, meneer Edward, ik moet toch die kant uit en eh, zal ik Marleen dan meteen maar even vragen of ze koffie wil brengen? Want dat bedoelde u toch eigenlijk, naar ik net meende te horen?

EDWARD: Koffie? Hoe... Ach zo, ja, natuurlijk! Doe maar, doe maar! (*Felix af*) Ik ben anders niet zo vergeetachtig. Maar dit komt uiteraard

door de opwindning. Logisch.

LUCIEL: (*vrolijk*) Ik heb dat ook zonder opwindning.

EDWARD: O ja, dat weet ik nog van vroeger, toen ik nog bij jullie over de vloer kwam. Ik hoor het je moeder *nóg* zeggen: onze Luciel vergeet nog eens ooit haar eigen kop. (*triest*) Daarom heb je mij natuurlijk ook zo vlug vergeten.

LUCIEL: (*smekend*) Eddie, toe nou!

EDWARD: Ja ja, foutje.

LUCIEL: (*rondkijkend*) Zeg, ik weet niet hoe het komt, maar dit vertrek doet me op de een of andere manier denken aan een huiskamer.

EDWARD: Is het in feite ook geweest. Hier is eigenlijk alles begonnen. Eerst in het klein natuurlijk, maar met en met...

MARLEEN: (*op met dienblad*) Hier was om koffie gevraagd, naar ik hoorde, en ik had er gelukkig al op gerekend.

EDWARD: Marleen, je bent een engel! Luciel, dit is nu ons huisfactotum. Zij zorgt ervoor dat twee alleenstaanden als Felix en ik toch nog een enigszins menswaardig bestaan kunnen leiden. Marleen, en dit is nu m'n schoonzus.

MARLEEN: (*verheugd*) Ik dacht het al! (*handengevend*) Leuk eindelijk kennis met u te mogen maken.

EDWARD: Helemaal uit Australië komt ze, dat weet je.

MARLEEN: O ja. En ik zeg maar altijd zo: iemand die van zo ver terug naar huis komt, (*opgeheven vinger*) heeft doorgaans niet dichtbij gewoond.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto